

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: H.D.S., zastoupeného JUDr. Pavlem Tomkem, advokátem, se sídlem Polská 61/4, 360 01 Karlovy Vary - Drahotice**, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/88, 360 21 Karlovy Vary**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.11.2015 č.j. 3277/DS/15-3

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, ze dne 11.11.2015, čj. 3277/DS/15-3 a rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 29.9. 2015, čj. 23340/OD/13-2/Bar., se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15 342,- Kč, k rukám zástupce žalobce JUDr. Pavla Tomka, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Magistrát města Karlovy Vary, odbor dopravy (dále též *správní orgán I. stupně*), rozhodnutím vydaným dne 29. září 2015, čj. 23340/OD/13-2/Bar. zamítl žádost žalobce o vydání mezinárodního řidičského průkazu, neboť žadatel neprokázal existenci obvyklého bydliště na území České republiky v souladu s ust. § 2 písm. hh), ve spojení s ustanovením

§ 111 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen *zákon o silničním provozu*), kdy *mezinárodní řidičský průkaz vydá držiteli řidičského oprávnění příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností* a ve spojení s ustanovením § 106 odst. 1 písm. d) téhož zákona, když *mezinárodní řidičský průkaz obsahuje: obec obvyklého bydliště*, o němž nadále trvají důvodné pochybnosti a které se žadatelovi nepodařilo nadevší pochybnost prokázat. O odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí rozhodl Krajský úřad Karlovarského kraje (dále též *žalovaný*) žalobou napadeným rozhodnutím, kterým rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary změnil tak, že ve výrokové části text čtvrtého odstavce před odůvodněním začínajícím slovy: *...neboť žadatel neprokázal existenci obvyklého bydliště ...* nahradil textem: *neboť jedním ze států garantovaných údajů uvedených v mezinárodním řidičském průkazu (viz § 103 zák. o silničním provozu, kdy řidičský průkaz je veřejnou listinou a povahu řidičského průkazu má i mezinárodní řidičský průkaz) je obec obvyklého bydliště na území ČR a žadateli se nepodařilo existenci obvyklého bydliště na území České republiky v rozhodné době prokázat, nemůže proto vydávající správní orgán takový údaj garantovat a pravdivost obvyklého bydliště na území ČR vydáním mezinárodního řidičského průkazu potvrdit*. V ostatních částech žalovaný napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Žaloba

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, ve které uváděl, že podával žádost o vydání mezinárodního řidičského průkazu, ke které doložil doklad totožnosti, potvrzení o přechodném pobytu na území České republiky, řidičský průkaz pro řidičské oprávnění skupiny A, B, C, E, M a T a rovněž jeden kus dokladové fotografie. O vydání mezinárodního řidičského průkazu žádal ve smyslu ust. § 111 zák. o silničním provozu, přičemž z ust. § 104 odst. 1 téhož zákona vyplývá, že k žádosti je třeba předložit platný doklad totožnosti žadatele, platný řidičský průkaz žadatele nebo platný řidičský průkaz žadatele vydaný cizím státem a jednu fotografii podle § 92 odst. 4 písm. e) zák. o silničním provozu. Veškeré tyto doklady žalobce předložil, a proto již nemusel dokladovat žádné vazby ve vztahu k obvyklému bydlišti. Zákon nevyžaduje doložení obvyklého bydliště podle § 2 písm. hh) zák. o silničním provozu a ani v ust. § 111 není odkaz na ust. § 82 ani § 109 téhož zákona, a takovýto požadavek je nelogický i protiprávní. Žalobce tvrdil, že žalovaný posoudil věc po právní stránce nesprávně, pokud vyžadoval doložení vazeb ve smyslu § 2 písm. hh) zák. o silničním provozu.

I přes toto tvrzení žalobce dále v žalobě uváděl skutečnosti, ze kterých dovozoval, že v jeho případě bylo jeho obvyklé bydliště na území ČR prokázáno.

Žalobce navrhl, aby rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla zrušena a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení a žalovanému byla uložena povinnost nahradit žalobci vzniklé náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný uváděl, že podstatou žaloby je tvrzení žalobce, že řízení je stíženo vadou, která by mohla mít za následek nesprávné a nezákonné rozhodnutí ve věci, když správní orgán na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, z nichž dovodil i nesprávné právní posouzení věci. Žalovaný při svém rozhodování vycházel z okolností daného případu, když přesto, že žalobce se snažil svými návrhy na výsledky svědků přesvědčit správní orgán I. stupně o obvyklosti bydliště na území ČR, důvodnou pochybnost o tomto obvyklém bydlišti nevyvrátil. Důležité vždy bylo materiální hledisko vycházející ze skutečné domácnosti fyzické osoby, třeba i jednočlenné. Žalobci se nepodařilo prokázat jím tvrzenou skutečnost o obvyklém bydlišti na území ČR. Žalovaný dále konstatoval, že setrvává na závěrech uvedených v žalobou napadeném rozhodnutí, podle kterých se žalobci nepodařilo prokázat naplnění skutečnosti obvyklého bydliště na území ČR, ve smyslu zák. o silničním provozu. Tento fakt žalovaný posoudil jako existenci skutkové povahy, která neumožňuje žádosti o vydání mezinárodního řidičského průkazu vyhovět. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Žalobce v reakci na vyjádření žalovaného opakovaně zdůrazňoval, že k projednávání věci žádal o vydání mezinárodního řidičského průkazu ve smyslu ust. § 111 zák. o silničním provozu a poukazoval na zákonné náležitosti, které definují doklady, které je nezbytné k žádosti přikládat. Tyto zákonné podklady žalobce správním orgánům řádně předložil. Žalobce dále rozváděl vlastní argumentaci, kterou dokládal, že splnil požadavek obvyklého bydliště na území České republiky a navrhoval, aby jeho žalobě bylo vyhověno a žádal o náhradu nákladů řízení za uhrazený soudní poplatek, za 3 úkony právní služby, 3 režijní paušály s navýšením odměny o základní sazbu daně z přidané hodnoty.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny, (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

a) Výchozí stav věci

Z obsahu správního spisu krajský soud shledal následující skutečnosti. Dne 25. 11. 2013 žalobce podal u Magistrátu města Karlovy Vary žádost o vydání mezinárodního řidičského průkazu a dokládal, že je držitelem řidičského průkazu série a čísla ... vydaným Magistrátem města Karlovy Vary dne 22. 11. 2011. K této žádosti žalobce přiložil platný doklad totožnosti – Personalausweis č. ... vydaný v SRN, dále potvrzení o přechodném pobytu na území ČR č. ... vydané Ministerstvem vnitra ČR dne 6.5.2013 a jeden kus dokladové fotografie. Tato žádost o vydání mezinárodního řidičského průkazu byla u správního orgánu I. stupně **vedena pod čj. 23340/OD/13/Bar.**

Dne 19.9.2013 žalobce jako držitel řidičského oprávnění skupiny A, B, C, E, M a T podal u správního orgánu I. stupně žádost o rozšíření jeho řidičského oprávnění o skupinu D. Tato žádost byla u správního orgánu I. stupně **vedena pod čj. 19102/OD/13/Bar.**

Dne 16.12.2013 Magistrát města Karlovy Vary vydal usnesení čj. 23340/OD/13/Bar., kterým přerušil řízení ve věci žádosti žalobce o vydání mezinárodního řidičského průkazu do doby vyřešení předběžné otázky, tj. do doby ukončení řízení ve věci vydání řidičského průkazu z důvodu změny údajů uvedených v řidičském průkazu (udělení řidičského oprávnění skupiny D), žadatele pana S. H.-D. W., nar. ...

Dne 23. 7. 2014 Magistrát města Karlovy Vary vydal rozhodnutí čj. 23340/OD/13-1/Bar., kterým zamítl žádost žalobce o vydání mezinárodního řidičského průkazu, jelikož žadatel neprokázal splnění podmínky obvyklého bydliště na území České republiky v souladu s § 82 odst. 1 písm. d) ve spojení s ust. § 2 písm. hh) zák. o silničním provozu v řízení o vydání řidičského průkazu s udělením řidičského oprávnění skupiny D vedeném pod čj. 19102/OD/13/Bar., čímž neplní podmínky pro vydání mezinárodního řidičského průkazu podle § 111 odst. 3 zák. o silničním provozu. Dne 21.10.2014 Krajský úřad Karlovarského Kraje vydal rozhodnutí čj. 2803/DS/14-3, kterým rozhodl o odvolání žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu I. stupně.

K výzvě správního orgánu I. stupně k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, žalobce ve svém vyjádření doručeném správnímu orgánu 6.5.2015 konstatoval, že má jiný názor na obvyklé bydliště a jeho prokazování ve vztahu k vydání mezinárodního řidičského průkazu, nicméně poukázal na právní názor, který zaujal Krajský soud v Plzni ve věci sp.zn. 30A 87/2014 vyslovený k otázce obvyklého bydliště žalobce na území České republiky. Z opatrnosti žalobce vzhledem k tomuto právnímu názoru krajského soudu navrhl výsledky svědků A.N., L.P., a S.Á. Dne 2. června 2015 správní orgán I. stupně vyslechl jako svědky A.N., L.P. a S.Á. k prošetření obvyklého pobytu žalobce na území České republiky. Následně správní orgán I. stupně požádal Policii České republiky, odbor cizinecké policie o provedení pobytové kontroly u žalobce a současně požádal Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, o sdělení, ve které době se žalobce zdržoval na adrese přechodného pobytu Č. 676/61 v K. V. Obě žádosti správní orgán I. stupně učinil ve věci čj. 19102/OD/13/Bar., ve které projednává žádost o rozšíření řidičského oprávnění žalobce o skupinu „D“ a ve věci čj. 23340/OD/13/Bar., ve které projednává žádost žalobce o vydání mezinárodního řidičského průkazu. Dne 14. 7. 2015 správní orgán I. stupně vyzval žalobce ve věci jeho žádosti o vydání nového řidičského průkazu s rozšířením řidičského oprávnění o skupinu D čj. 19102/OD/13/Bar. a ve věci žádosti žalobce o vydání mezinárodního řidičského průkazu čj. 23340/OD/13/Bar. k doplnění obou žádostí o doložení adresy přechodného pobytu a o doložení skutečností prokazujících jeho obvyklé bydliště žalobce na území České republiky.

Dne 29.9.2015 Magistrát města Karlovy Vary vydal rozhodnutí čj. 23340/OD/13-2/Bar., kterým žádost žalobce o vydání mezinárodního řidičského průkazu zamítl pro neprokázání existence obvyklého bydliště na území České republiky v souladu s § 2 písm. hh)

ve spojení s § 111 odst. 4 zák. o silničním provozu a ve spojení s § 106 odst. 1 písm. d) zák. o silničním provozu.

b) Právní posouzení věci

Při posuzování důvodnosti žaloby vycházel soud z následujících zákonných ustanovení.

Podle ust. **§ 103 odst. 1 zák. o silničním provozu** řidičský průkaz je veřejná listina, která osvědčuje řidičské oprávnění držitele a jeho rozsah, kterou držitel prokazuje své jméno, příjmení a podobu, jakož i další údaje v ní zapsané podle tohoto zákona.

Podle ust. **§ 104 odst. 1 téhož zákona** v České republice se vydává řidičský průkaz České republiky (dále jen řidičský průkaz) a mezinárodní řidičský průkaz vydaný Českou republikou (dále jen mezinárodní řidičský průkaz).

Podle ust. **§ 111 odst. 1 zák. o silničním provozu** mezinárodní řidičský průkaz se vydává držiteli řidičského oprávnění na základě jeho žádosti. Podle ust. **§ 111 odst. 2** téhož zákona k žádosti o vydání mezinárodního řidičského průkazu musí držitel řidičského oprávnění předložit:

- a) platný doklad totožnosti žadatele,
- b) platný řidičský průkaz žadatele nebo platný řidičský průkaz žadatele vydaný cizím státem,
- c) jednu fotografii podle § 92 odst. 4 písm. e).

Podle ust. **§ 111 odst. 3 zák. o silničním provozu** držitel řidičského oprávnění má při splnění podmínek podle odst. 2 právní nárok na vydání mezinárodního řidičského průkazu osvědčujícího řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel v rozsahu jeho řidičského oprávnění.

Podle ust. **§ 106 odst. 1 písm. d)** téhož zákona mezinárodní řidičský průkaz obsahuje kromě jiných též údaj o obci obvyklého bydliště držitele na území České republiky.

V projednávané věci správní orgán I. stupně, a shodně s ním rovněž žalovaný, rozhodli o zamítnutí žádosti žalobce o vydání mezinárodního řidičského průkazu a rozhodovacím důvodem bylo zjištění, že žalobci se nepodařilo prokázat existenci jeho obvyklého bydliště na území České republiky a správní orgán tak nemohl vydáním mezinárodního řidičského průkazu garantovat pravdivost údaje o obvyklém bydlišti na území České republiky. Soud akceptuje pouze závěr obou správních orgánů, že ust. § 106 odst. 1 zák. o silničním provozu definuje údaje zapisované do mezinárodního řidičského průkazu, ke kterým ve smyslu § 106 odst. 1 písm. d) cit. zákona náleží obec obvyklého bydliště držitele na území České republiky, ale z této skutečnosti již dovozuje závěry odlišné. Při posuzování důvodnosti žaloby však soud vycházel prioritně z ust. § 111 upravujícího podmínky pro vydání mezinárodního řidičského průkazu. Z tohoto ustanovení vyplývá, že s žádostí o vydání mezinárodního řidičského průkazu musí držitel řidičského oprávnění předložit platný doklad totožnosti žadatele, dále platný řidičský průkaz žadatele a dále jednu fotografii ve smyslu § 92 odst. 4

písm. h) zák. o silničním provozu. Požadavek na předložení platného řidičského průkazu žadatele znamená, že pokud žadatel takovýto doklad předkládá, pak řidičským průkazem jako veřejnou listinou osvědčuje, že je nositelem řidičského oprávnění v uváděném rozsahu a dále tak prokazuje své jméno, podobu i další údaje, které jsou povinně do řidičského průkazu zapisovány. Pokud žadatel předkládá k žádosti o vydání mezinárodního řidičského průkazu svůj platný řidičský průkaz, osvědčuje tím, že má uděleno řidičské oprávnění, které ve smyslu § 82 odst. 1 písm. d) zák. o silničním provozu lze udělit pouze osobě, která má na území České republiky obvyklé bydliště. ***Splnění požadavku obvyklého bydliště je proto sledovanou podmínkou pro udělení řidičského oprávnění.*** Předložený platný řidičský průkaz, jako veřejná listina, osvědčuje správnost údajů do řidičského průkazu zapisovaných ve smyslu § 105 odst. 1 a tím i správnost údaje o obci obvyklého bydliště držitele řidičského průkazu ve smyslu § 105 odst. 1 písm. e) zák. o silničním provozu.

Pokud správní orgán I. stupně i žalovaný zamítli žádost žalobce o vydání mezinárodního řidičského průkazu proto, že se žadateli nepodařilo prokázat existenci obvyklého bydliště na území České republiky, došlo tím k porušení ust. § 111 odst. 2 zák. o silničním provozu, neboť zákon v této části plnění požadavku existence obvyklého bydliště žadatele na území České republiky nevyžaduje, neboť tento zákonný znak je osvědčován předložením platného řidičského průkazu žadatele. Tento postup správního orgánu I. stupně i žalovaného je porušením ust. § 111 odst. 3 zák. o silničním provozu, podle kterého držitel řidičského oprávnění má při splnění podmínek podle § 111 odst. 2 cit. zákona právní nárok na vydání mezinárodního řidičského průkazu osvědčujícího řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel v rozsahu jeho řidičského oprávnění.

Žalovaný a ani správní orgán I. stupně důsledně nevycházeli z výše citovaných ustanovení zákona o silničním provozu a postup správního orgánu I. stupně při projednávání žádosti žalobce o vydání mezinárodního řidičského průkazu je současně rozporuplný. Ještě v roce 2013 správní orgán I. stupně svým usnesením ze 16.12.2013 rozhodl o přerušení řízení o žádosti o vydání mezinárodního řidičského průkazu žalobci do doby skončení řízení o jeho žádosti o rozšíření jeho řidičského oprávnění o skupinu D a řízení o vydání mezinárodního řidičského průkazu dával správně do souvislosti se souběžně vedeným řízením o druhé žádosti žalobce o rozšíření jeho řidičského oprávnění o skupinu D vedeném pod čj. 19102/OD/13/Bar. Právě v tomto řízení bylo zákonným požadavkem sledování splnění znaku obvyklého bydliště žalobce na území České republiky a v tomto duchu také rozhodoval Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 29. 4. 2015 čj. 30A 87/2014-59, ve kterém vytkl správním orgánům obou stupňů neúplnost zjištění výchozího stavu věci, neboť nebyly provedeny potřebné důkazy k ověření existence či neexistence obvyklého bydliště žalobce na území České republiky. V této souvislosti ke splnění požadavku na úplnost stavu věci uložil soud správnímu orgánu provést výslechy svědků, které ke splnění tohoto požadavku obvyklého bydliště žalobce navrhoval.

Správní orgán I. stupně po té, co jeho rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání mezinárodního řidičského průkazu ze dne 23.7.2014 bylo žalovaným zrušeno a věc byla správnímu orgánu I. stupně vrácena k dalšímu řízení, aniž by bylo patrné, že odpadla překážka pro níž bylo řízení přerušeno, začal shromažďovat podklady pro rozhodnutí o první žádosti žalobce o rozšíření jeho řidičského oprávnění o skupinu D čj. 19102/OD/13/Bar. a o

druhé žádosti žalobce o vydání mezinárodního řidičského průkazu čj. 23340/OD/13/Bar. V důsledku nesprávné inspirace právním názorem Krajského soudu v Plzni vysloveným v rozsudku z 29. 4. 2015 čj. 30A 87/2014-59, který má platnost pro řízení o rozšíření řidičského oprávnění žalobce, kde zůstalo požadavkem prokázání jeho obvyklého bydliště na území ČR, začal požadovat naplnění znaku obvyklého bydliště v rovněž souběžně vedeném řízení o žádosti žalobce o vydání mezinárodního řidičského průkazu. Pro obě řízení správní orgán I. stupně počal shromažďovat společné podklady, ač obě řízení o dvou samostatných žádostech mají rozlišný právní základ. Postup správního orgánu I. stupně pak nabyl dílčího rysu nesrozumitelnosti, neboť pominul právní účinky svého vlastního usnesení ze 16.12.2013, kterým přerušil řízení o vydání mezinárodního řidičského průkazu do doby skončení řízení o rozšíření řidičského oprávnění žalobce o skupinu D. Správní orgán I. stupně se do současnosti nevypořádal ani s právním názorem žalovaného, který byl vysloven v jeho rozhodnutí ze dne 21.10.2014, čj. 2803/DS/14-3, ve kterém žalovaný vedl správní orgán I. stupně k úvaze, zda v případě žalobce nejsou naplněny důvody pro zahájení řízení o odnětí řidičského oprávnění podle § 94 odst. 1 písm. c) zák. o silničním provozu, pokud správní orgán I. stupně disponuje doklady svědčícími pro naplnění podmínky uvedené v § 82 odst. 1 písm. d) zák. o silničním provozu, které umožňuje odnětí řidičského oprávnění.

Rozhodnutí žalovaného a i rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v rozporu s ustanovením § 111 odst. 3 ve vazbě na ust. § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu a žaloba je v tomto rozsahu důvodná. V důsledku toho závěru, soud nemohl logicky uznat důvodnost žalobního tvrzení o nezákonnosti závěrů správních orgánů stran neprokázání podmínky obvyklého bydliště žalobce na území ČR.

V dalším řízení správní orgán I. stupně se navrátí k úvaze, zda ve smyslu právního názoru žalovaného v rozhodnutí z 21.10.2014, čj. 2803/DS/14-3, nastaly v případě žalobce důvody pro zahájení řízení o odnětí řidičského oprávnění podle § 94 odst. 1 písm. c) zák. o silničním provozu a dovodí ze zjištění potřebné závěry. Po objasnění, zda žalobce je držitelem platného řidičského oprávnění a o jeho rozsahu osvědčovaného řidičským průkazem, rozhodne o žádosti žalobce o vydání mezinárodního řidičského průkazu v mezích ust. § 111 zák. o silničním provozu.

Na základě výše uvedených důvodů, shledal soud žalobu důvodnou a rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 a současně podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému. Vzhledem k tomu, že shledaná nezákonnost postihuje i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, postupoval soud podle § 78 odst. 3 s.ř.s. a zrušil i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které rozhodnutí žalovaného předcházelo.

Ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s. právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku je v dalším řízení správní orgán vázán.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a žalobci, který dosáhl v řízení procesního úspěchu přiznává náhradu nákladů řízení v celkové výši 15.342,- Kč. Tyto náklady řízení jsou představovány uhrazeným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč dále odměnou za právní zastoupení za 3 úkony po 3 100 Kč a 3 režijní paušály po 300 Kč, když

odměna je navýšena o základní sazbu DPH ve výši 21%. Částka nákladů řízení bude žalovaným uhrazena k rukám zástupce žalobce ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 31. března 2017

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: Kovářiková